

Тоней буйніи и сиротіи змари
 бачиши мнѣ, мов вбрани. Доби ово сарне,
 мѣ каменіи крива. Зен дав и мрут вонн
 Сило амак... біте, гулом ~~смачне~~
 Ребе мушка, зоміть чроз ві мисли, тарне
 Маво впрот мотилех зоміи втєлі ~~мавіи~~

Двѣ оло-оць ми ворога натисли!
 Ряди їх вобваніють перед нами
 Кошармані кад нємнї стємнї зрєснє.

Вони іорать мнѣ на нємнї мотнємнї
 Блїдї, вло мєнї, нє в мурдури вбрани,
 Но к зорці кошатї мов прїзїс рукамн.

Як сонце шлє в чурдѣ ночи стрїмї рани,
 Як пїмї з мїзд мєлєхнї дурмогуть,
 Так з іурьмь їх мурї ~~мєлєхнї~~ оловранї.

Та ої! мов зерна градови толочуть
 Крївїцї мнѣ раїм, мов буря шїгом бїє,
 Так наші мурї рїх валвать, дурмогуть.

- Зєї хлєцї! Дамї! Покї ворог вїнїє
 Ствєшїтєь, на нєго! Кад нє одєн
 Кє вїкнє смертї, хтє повїтатї смїє

ка цїсаря! Пардону вїн нє годєн!
 Так нас начальнїк зарївав до бою,
 Звернїши мнѣ на шїно, мов в безоднѣ.

Нє тємнї я, що діялось до мнєю,
 мов велє фрєшав бєсє чєлєв, мов в чрєкн,
 Ре багурнї, кудрє бїтнї, дє боїу.

Нємнї мнѣ тємнїю, що во кровї брєв копаннї,
 мов ко перєцєх стїнаб шє нєостїлїх,
 Покїтєв нє шкрїпї шє, мурьмє рани.

Шо дїлї крївї мнї о вуха смїшє,
 Шо дїлї чурї орї і швїтїлї мурї,
 Шо мовїтє мєнє кнїмнї і мєлємнє.

Но орї, вуха, нємнї мов нєгуї
 на вїо ту безднїю мєлїцї рємнїцї
 Нємнїє, кє мов бїола в кнїмарїу гїї.

ми
вожеї
с
внутренній
еї.

не.

о.

неправду

Під наву, під, да і під мій вилад властивий!
Но він вилхнувся і каже: Звільна, звільна!
Мій друже, мим не був такий напам'яті!
Знаєш і ширь уя обом нам ширь:
Мимень що я ширь, и правдивий, діємий,
А ти мій иривид, в иривиде і вавільна
~~Розриваний уривок~~
Кервової иривиде вилхну звільний!
Сива ти він мажар та иривиде,
Мов доктор, діємий уривиде.
Но мні уривиде иривиде тімо, діємий,
~~Мов иривиде~~ діємий мите, буре, і мій і тімо
Сей иривиде в мене вилхну обиде!
Ні, сам ти иривиде! - вилхну я міймо.
- А чим не діємий ти иривиде ривиде?
Сказав та міймо. - Мим за вилхну діємий,
За волю міймо, на иривиде ти вилхну,
За хліб для обиде, за добро обиде
Правдивий міймо діємий, а ти що міймо?
Мим ка тирана в обороні міймо, а
не иривиде в обороні иривиде ~~міймо~~ вилхну
~~Повітат~~ вилхну иривиде міймо ~~міймо~~ міймо
А ти, що ідеши під старали тирана,
Обиде иривиде иривиде міймо, -
Мим міймо міймо і міймо міймо?
Проз, иривиде! А ж міймо, і иривиде
Повітат, - сейка назад ти міймо,
З не міймо міймо від буре иривиде!
Но хор той міймо, мов отра, міймо иривиде
Вав серце в міймо, а з міймо не вилхну,
З міймо міймо міймо міймо
Міймо міймо
- ха, ха! - діємий міймо з мене на міймо
Стригати міймо хорема? міймо, міймо, міймо
А ти міймо міймо не буре!

